

Resolució 581/2022, de 15 de juliol**Número d'expedient de la Reclamació:** 219/2022**Administració reclamada:** Ajuntament d'Òdena**Informació reclamada:** Còpia digital dels expedients d'obres i activitats propis.**Sentit de la resolució:** Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte

Resum: L'article 37 LTAIPBG prohibeix cobrar per la informació, però permet repercutir el cost de l'operació de les còpies, i d'acord amb els antecedents exposats, és clar que l'Ajuntament no ha girat una taxa que gravi l'elaboració de la informació com si es tractés d'un informe, ni pretén repercutir el cost de personal que li suposi la localització o recopilació de la informació sol·licitada, sinó la taxa qüestionada té per objecte repercutir a la beneficiària de la informació el cost de l'operació de les fotocòpies prèviament assumit per l'Ajuntament en compliment d'un acord verbalment assumit per la persona reclamant en sessió de mediació, del què després se n'ha desdit. En aquests termes, queda clar que la discrepància amb la taxa no es fonamenta amb una pretesa inadequació a les previsions de legals de l'article 37 LTAIPBG, sinó que es planteja respecte de la necessitat i adequació de l'acte d'elaboració de les fotocòpies, que la persona reclamant no accepta com a acte degut per l'Ajuntament vist que havia expressat la voluntat de rebre la informació en format digital. És cert que la sol·licitud d'informació especificava que demanava la informació en format digital, però no ho és menys que en la mediació es va produir l'acord de les parts en lliurar-la en format paper, essent perfectament possible la modificació del format, termini i del propi abast de la reclamació en aquest procediment convencional, on la voluntat de les parts només troba límit en la il·legalitat d'un acord. El fet que la persona reclamant es negui a signar l'acta per la disconformitat amb aquesta taxa no trenca amb la presumpció de veracitat de què l'acord es va produir en aquells termes, ratificada pel personal de la GAIP, sinó que només expressa la seva disconformitat posterior al principi d'acord assolit. I tant si aquell consentiment a rebre la informació en format paper manifestat en la mediació va respondre a un error d'apreciació seu, com si el desacord es genera amb posterioritat a aquell consentiment i a la vista de l'import de la taxa per fotocòpies, el cert és que l'Ajuntament ha realitzat de bona fe i amb adequació als termes de l'acord expressats en la mediació una despesa amb càrrec als pressupostos públics per satisfer el seu dret d'accés, després d'advertir del volum de la documentació i de què la majoria de la documentació es trobava originalment en format paper, de la qual, d'acord amb l'article 37 LTAIPBG, té dret a rescabalar-se'n sense excedir del cost de l'operació de les còpies. D'altra banda, cal dir que l'aplicació genèrica i indiscriminada d'una taxa a les còpies digitals no seria ajustada a l'article 37 LTAIPBG, que només permet el cobrament de taxes per rescabalar-se dels costos de l'operació d'elaborar-les, emmagatzemar-les o enviar-les, de manera que no és adequat aplicar-les quan cap d'aquestes operacions ha generat un cost, per exemple, en el cas de còpies digitals de documents prèviament digitalitzats en poder de l'administració i trameses per correu electrònic. Certament, les fotocòpies de documentació en paper tenen un cost per a l'administració en paper, tòner i maquinari, que justifica l'aplicació d'una taxa per còpia, però, en el marc del procediment d'accés a la informació pública, l'aplicació d'una taxa a les còpies digitals de la informació pública només està permesa si s'aplica en contraprestació del cost del suport digital en què es lliura (llapis de memòria, disc) o per rescabalar-se del cost de transposició de format si es tracta d'informació originàriament en paper, sempre que la taxa no

excedeixi aquest cost. L'adequació a l'LTAIPBG de la taxa girada no exclou que, si la persona reclamant discrepa en relació amb la quantia o amb el tipus impositiu de la taxa municipal aplicada, pugui presentar recurs administratiu contra ella davant l'Ajuntament, tal i com l'Administració li indica.

Paraules clau: Ajuntament. Entitat animalista. Expedients. Obres. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani de la informació. Còpies. Taxa. Mediació.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 7 de març de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 219/2022, presentada en representació d'una associació per a la protecció dels animals contra l'Ajuntament d'Òdena, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de gener de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament d'Òdena: "còpia en format digital dels expedients relacionats amb l'associació, ja sigui via e-mail o mitjançant la carpeta ciutadana, tal i com s'indica a l'article 22 de la Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Cas de no poder digitalitzar la informació, motivació de la impossibilitat de realitzar-la".
3. El 14 de gener de 2022 l'Ajuntament contesta per correu electrònic indicant que no serà possible facilitar tota la documentació perquè només té digitalitzada la documentació dels darrers cinc anys i l'expedient sol·licitat és anterior.
4. La Reclamació presentada el 7 de març de 2022 indica que "hem sol·licitat còpia digital dels expedients de regulació d'obres i activitat de l'associació a la que represento, per poder donar trasllat als despatxos d'enginyers per tal de corroborar la legalització correcta i estudiar la possibilitat d'ampliació de les nostres instal·lacions, havent reconegut l'Ajuntament que té la documentació en paper però negant-se a facilitar-ho en format digital sense donar cap justificació vàlida".
5. El 14 de març de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment

administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

6. El 15 de març de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Òdena i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 21 de març de 2022 la GAIP rep una notificació de l'Ajuntament segons la qual en aquesta mateixa data s'hauria indicat a la persona reclamant la forma d'accedir a l'expedient sol·licitat. També facilita la identitat de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant, pel cas que segueixi sent necessari.
8. L'11 d'abril de 2022 es celebra la primera sessió de mediació que finalitza amb l'acord verbal de les parts de lliurar la informació en format paper dins del termini dels cinc dies següents.
9. El 13 de maig de 2022 la persona reclamant, en el tràmit de signatura de l'acta i de l'acord de la sessió de mediació, comunica a la GAIP que no està d'acord amb què hi consti que "s'entregarà la documentació en paper", i fa constar que "finalment l'ajuntament em va entregar la documentació en format digital dintre dels 5 dies hàbils acordats, però també la factura de les taxes, com fotocòpies i com a format digital. Em podríeu indicar com hauria de fer per recórrer això?".
10. El 16 de maig de 2022 la GAIP fa arribar a la persona reclamant el document de l'acta elaborada pel personal de la GAIP actuant com a secretària de la sessió de mediació, això com l'acord assolit redactat pel vocal de la GAIP que hi va actuar com a mediador, per tal que els signi, i la informa que la seva discrepància amb la taxa pot ser tractada com a incident d'execució, si així ho sol·licita.
11. El 19 de maig de 2022 la persona reclamant comunica a la GAIP: "Malauradament, no puc signar l'acord ja que no és correcte. Vam acordar que em farien arribar la documentació en format digital, cosa que han fet correctament i a l'acord indica format paper. Però m'han fet arribar una taxa corresponent a pagament de fotocòpies (que ni he rebut ni he demanat ni vull) i a més la taxa corresponent a l'entrega de documents en format digital. Un total de més de 130€, dels que considero només hauria de pagar 10€".

12. El 19 de maig de 2022 la GAIP informa a la persona reclamant que pren nota de les seves consideracions i li pregunta si té la voluntat de signar l'acta de la sessió de mediació.
13. El 23 de maig de 2022 la persona reclamant comunica a la GAIP: "Referent a aquesta part del document: "Per aquest motiu, les representants de l'Administració manifesten que s'hauria de pagar la taxa corresponent per les còpies. La persona reclamant no està d'acord, atès que l'ordenança municipal que regularia la taxa municipal no diferenciaria entre còpia digital o en paper." No em nego a pagar la taxa corresponent a l'entrega de la documentació en format digital (10€), però no estic d'acord en pagar l'import corresponent a fotocòpies. Si creieu que el vostre redactat queda clar aquesta diferència, no tinc cap problema en signar l'acta".
14. L'1 de juny de 2022 el mediador certifica allò que va succeir a la sessió de mediació i l'oposició de la persona reclamant a signar l'acta i l'acord per considerar que no recull el que s'hi va tractar, tal i com s'ha recollit als antecedents anteriors i d'acord amb l'article 37.5 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, informa a les parts que la Reclamació 219/2022 es resoldrà per resolució del Ple de la GAIP, en aplicació del que preveu l'article 42.6 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Comunica el certificat d'inviabilitat de signar l'acta i l'acord de la sessió de mediació a les parts.
15. El 9 de juny de 2022 la GAIP demana a l'Ajuntament d'Òdena: "En relació amb la Reclamació 219/2022 us fem arribar les al·legacions de la persona reclamant respecte la taxa que li va girar per l'accés a la informació sol·licitada. En concret les seves al·legacions consten als correus electrònics que us adjuntem dels dies 17 i 23 de maig) i per millor resoldre us demanem que ens feu arribar les vostres consideracions al respecte, en un termini de cinc dies".
16. El 20 de juny de 2022 l'Ajuntament d'Òdena dona resposta a la petició anterior, en dues comunicacions, de la manera següent: "voldríem especificar les següents qüestions: - Considerem que la persona interessada ja va tenir accés a la informació sol·licitada, tal com ella mateixa reconeix en els correus electrònics que ens va fer arribar. - Respecte al contingut de l'acta que la interessada es nega a signar, l'article 24.2 del DECRET 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, ja indica com s'ha de procedir en aquest particular en la que una part no estigués d'acord amb el seu contingut "Els membres que discrepen de l'acord majoritari poden formular un vot particular que s'ha d'incorporar al text de l'acord.", d'aquesta manera, entenem que la falta d'acord d'un membre sobre el contingut de l'acta no impedeix

la seva aprovació. I recordem que el contingut de l'acta reflexa el que va succeir en l'acte al qual es refereix, la qual cosa considerem que està ben reflectit en l'acta que se'ns va fer arribar. En cap cas es pot incloure com a contingut de l'acta fets succeïts amb posterioritat a la mateixa, com pretén la interessada. - Respecte a la disconformitat de la interessada en quant a les taxes liquidades, aquestes poden ser recorregudes en seu administrativa municipal, mitjançant recurs de reposició, qüestió que ja se li va indicar a la interessada en el peu de recurs corresponent a aquella liquidació. Pel que fa al fons de la qüestió, a la interessada se li van liquidar la quota corresponent a la digitalització (fet de passar de format paper a format electrònic) acudint a l'aplicació de la taxa per fer còpies en format paper, i així mateix se li va liquidar la taxa de 10€ per lliurament de còpies en format digital, totes dues de conformitat amb la nostra Ordenança fiscal número 6, reguladora de la Taxa per expedició de documents administratius. Per la pròpia configuració del concepte de taxa, aquesta mai supera el cost del servei al qual es refereix (s'aporta per que quedi constància la factura que la copisteria ens va facturar a nosaltres, per import de 228,68 €, quantitat inferior a l'import liquidat al particular de 120,72 € en aplicació de l'Ordenança fiscal número 6, igualment s'adjunta liquidació administrativa de la Taxa realitzada a la interessada)".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inviabilitat de la mediació

L'article 42.2 LTAIPBG disposa que les reclamacions es poden tramitar amb un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui (article 42.6 LTAIPBG). Quant a la direcció de la mediació, l'article 37 RGAIP disposa que la persona mediatadora és designada

entre els membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, d'acord amb el que preveuen les seves normes internes. Aquesta persona mediadora pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment per la manca de col·laboració de la persona sol·licitant o de les terceres persones afectades o quan consideri que no és possible assolir un acord entre les parts (article 35.5 RGAIP).

Malgrat que de la sessió de mediació se'n va desprendre l'acord de les parts en la finalització de la Reclamació, vista la negativa de la persona reclamant de no signar l'acta i l'acord considerant que no reflecteix allò que es va parlar quant al format d'accés, d'acord amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG i l'article 35.3 RGAIP correspon a la GAIP pronunciar-se sobre la discrepància jurídica que mantenen les parts i finalitzar el procediment de reclamació amb aquesta Resolució, tal i com va comunicar a totes les parts.

3. Objecte de la reclamació

En el marc d'aquest procediment s'ha materialitzat l'accés a la informació sense restriccions, de manera que s'ha produït la pèrdua de l'objecte de la reclamació, i és procedent finalitzar el procediment per aquesta causa.

Nogensmenys, la persona reclamant discrepa de la taxa girada en concepte de fotocòpies, i en demana de la GAIP una declaració de legalitat. Al respecte d'aquesta qüestió, cal recordar que, segons es desprèn dels antecedents, la persona reclamant va demanar un procediment de mediació, que es va celebrar sota la direcció d'un vocal de la GAIP, els acords i deliberacions del qual es van recollir pel personal de la GAIP amb funcions de secretària en aixecar-ne l'acta. En aquella sessió de mediació, l'Ajuntament ja va advertir que la majoria de la documentació sol·licitada no obrava en el seu poder en format digital, que era voluminosa i, vist que la persona reclamant insistia en rebre la documentació íntegra dels expedients per tal de poder realitzar un estudi global de la documentació, va advertir-la de l'obligació de pagar la taxa corresponent per les còpies. I tot i que la persona reclamant va qüestionar que l'ordenança municipal que regularia la taxa no diferenciava entre còpia digital o en paper, es va expressar l'acord de les parts respecte de l'accés a tota la informació reclamada, en format paper, i dins del termini de cinc dies subsegüents a aquell acord. De resultes d'això, i per tal de donar adequat compliment al què s'havia acordat amb la persona reclamant en aquest breu termini de temps, l'Ajuntament va procedir a l'elaboració de les fotocòpies encarregant-les a una copisteria, i per rescabalar-se d'aquesta despesa, va girar a la persona reclamant una taxa per l'expedició de fotocòpies que és objecte d'aquest pronunciament.

L'article 37 LTAIPBG disposa que "1. L'accés a la informació pública és gratuït si les dades són consultades en el lloc on es troben dipositades, o bé si existeixen en format electrònic, cas en el qual han d'ésser lliurades per correu electrònic. 2. L'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica, la qual no pot excedir el cost de l'operació".

Com ha quedat establert, va ser després de l'advertiment de l'Ajuntament i de conformitat amb l'acord sobre el format paper de l'accés que l'Ajuntament, de bona fe i per executar-lo puntualment, hauria encarregat externament l'elaboració de les fotocòpies i, en contraprestació de la despesa que se n'hauria derivat per a les arques municipals, hauria girat a la persona reclamant la taxa corresponent a l'elaboració de les fotocòpies.

L'article 37 LTAIPBG prohibeix cobrar per la informació, però permet repercutir el cost de l'operació de les còpies, i d'acord amb els antecedents exposats, és clar que l'Ajuntament no ha girat una taxa que gravi l'elaboració de la informació com si es tractés d'un informe, ni pretén repercutir el cost de personal que li suposi la localització o recopilació de la informació sol·licitada, sinó la taxa qüestionada té per objecte repercutir a la beneficiària de la informació el cost de l'operació de les fotocòpies prèviament assumit per l'Ajuntament en compliment d'un acord verbalment assumit per la persona reclamant en sessió de mediació, del què després se n'ha desdit. En aquests termes, queda clar que la discrepància amb la taxa no es fonamenta amb una pretesa inadequació a les previsions de legals de l'article 37 LTAIPBG, sinó que es planteja respecte de la necessitat i adequació de l'acte d'elaboració de les fotocòpies, que la persona reclamant no accepta com a acte degut per l'Ajuntament vist que havia expressat la voluntat de rebre la informació en format digital.

És cert que la sol·licitud d'informació especificava que demanava la informació en format digital, però no ho és menys que en la mediació es va produir l'acord de les parts en lliurar-la en format paper, essent perfectament possible la modificació del format, termini i del propi abast de la reclamació en aquest procediment convencional, on la voluntat de les parts només troba límit en la il·legalitat d'un acord. El fet que la persona reclamant es negui a signar l'acta per la disconformitat amb aquesta taxa no trenca amb la presumpció de veracitat de què l'acord es va produir en aquells termes, ratificada pel personal de la GAIP, sinó que només expressa la seva disconformitat posterior al principi d'acord assolit. I tant si aquell consentiment a rebre la informació en format paper manifestat en la mediació va respondre a un error d'apreciació seu, com si el desacord es genera amb posterioritat a aquell consentiment i a la vista de l'import de la taxa per fotocòpies, el cert és que l'Ajuntament ha realitzat de bona fe i amb adequació als termes de l'acord expressats en la mediació una despesa amb càrrec als pressupostos públics

per satisfer el seu dret d'accés, després d'advertir del volum de la documentació i de què la majoria de la documentació es trobava originalment en format paper, de la qual, d'acord amb l'article 37 LTAIPBG, té dret a rescabalar-se'n sense excedir del cost de l'operació de les còpies.

D'altra banda, cal dir que l'aplicació genèrica i indiscriminada d'una taxa a les còpies digitals no seria ajustada a l'article 37 LTAIPBG, que només permet el cobrament de taxes per rescabalar-se dels costos de l'operació d'elaborar-les, emmagatzemar-les o enviar-les, de manera que no és adequat aplicar-les quan cap d'aquestes operacions ha generat un cost, per exemple, en el cas de còpies digitals de documents prèviament digitalitzats en poder de l'administració i trameses per correu electrònic. Certament, les fotocòpies de documentació en paper tenen un cost per a l'administració en paper, tòner i maquinari, que justifica l'aplicació d'una taxa per còpia, però, en el marc del procediment d'accés a la informació pública, l'aplicació d'una taxa a les còpies digitals de la informació pública només està permesa si s'aplica en contraprestació del cost del suport digital en què es lliura (llapis de memòria, disc) o per rescabalar-se del cost de transposició de format si es tracta d'informació originàriament en paper, sempre que la taxa no excedeixi aquest cost.

En tot cas, i l'adequació a l'LTAIPBG de la taxa girada per fotocòpies a la persona reclamant no exclou que, si la persona reclamant discrepa en relació amb la quantia o amb el tipus impositiu de la taxa municipal aplicada, pugui presentar recurs administratiu contra ella davant l'Ajuntament, tal i com l'Administració li indica.

D'acord amb l'exposat, correspon declarar la pèrdua sobrevinguda del procediment de reclamació amb l'accés a la informació lliurada a la persona reclamant en el marc d'aquest procediment, i declarar ajustada a l'article 37 LTAIPBG la pretensió de repercutir el cost de les còpies digitals i de les fotocòpies realitzades per l'Ajuntament de bona fe i de conformitat amb els termes de lliurament acceptats per la persona reclamant en la sessió de mediació.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de juliol de 2022, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, en haver-se lliurat la informació a la persona reclamant en el marc d'aquest procediment.
2. Declarar ajustada a l'article 37 LTAIPBG la pretensió de repercutir el cost de les còpies digitals i de les fotocòpies realitzades per l'Ajuntament de bona fe i de conformitat amb els termes de lliurament acceptats per la persona reclamant en la sessió de mediació.
3. Requerir a l'Ajuntament d'Òdena que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament d'Òdena informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 219/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.